

Trækraft til. Det hedder sig ogsaa, at de paa den Maade fremme deres egen Fordel, dog det skal jeg ikke udtale mig nærmere om. I denne Lønningsmaade ligger der en Fristelse, som vi skulle befri Plantorerne for, de maa saa hellere saa et Par Hundrede Kr. Tillæg i deres Løn, naar man kun forbød dem at udføre Arbejdet selv. Paa den Maade vilde vi befri Plantorerne for den Mistanke, som nu let bliver ledet hen paa dem. Der er ogsaa mange af dem, som af denne Grund ere fede af dette Arbejde og føle sig tryktede ved at have Retten dertil. Derfor vil jeg gerne henstille til Finansudvalget og den højtærede Minister at tage Sagen under Overvejelse til tredje Behandling og se at saa det ændret saaledes, at Plantorerne kunne blive lønede med fast Løn og være fri for dette Arbejde. — Hvad den omtalte Svinekonjunktur angaar, vil jeg ogsaa gerne give et Par Ord med i Laget. Jeg finder, som det ogsaa er udtalt af andre her, at det ikke vil være særlig til Landbrugernes Gavn at saa en Konsulent i Svineavl. Vi vide jo, at Landbrugerne nok kunne trænge til Støtte ogsaa med Hensyn til Svineavlen, men jeg vil, som det blev udtalt af min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Rosleff) tillade mig at henstille, om det ikke kunde ordnes paa en bedre Maade, saa at det virkelig kunde blive til Gavn for Landbruget. Forslaget her vil jeg tilraade at stemme imod; jeg tror, at hvis vi kom hjem med denne Bestemmelse, vilde Landbrugerne sige, at det ikke er en Lov, de have Gavn af, den er kun til Gavn for Dyrlegerne og den ny Konsulent. Jeg vil derfor henstille, om man ikke kunde ændre det saaledes til tredje Behandling, at Bevillingen vel blev modtagen, men under en anden Form.

Mølgaard-Nielsen: Siden jeg ved Mødets Begyndelse bad om Ordet, have jo mange andre Talere udtalt sig om den Sag, jeg havde i Sinde at tale om, saa jeg kunde for saa vidt gerne have frasjaldet Ordet, men der er dog faldet en Udtalelse, som bevirker, at jeg alligevel vil sige et Par Ord om den Sag, som nu er fremme. Jeg vil ogsaa være med til at stemme imod denne Bevilling, som er indsat her paa Finansloven, skønt jeg kan ikke andet end være taknemmelig mod Regeringen og ogsaa mod Flertallet, fordi de virkelig ville støtte denne Sag. Det er Maaden, hvorpaa de ville gøre det, som jeg lige saa lidt som saa mange andre kan billige. I Fjor blev der jo ved Tillægsbevillingsloven givet en Bevilling paa 1,500

Kr. til Underjøgelse af, hvorvidt man kunde saa oprettet Svineavlscenrer, her i Landet. Jeg vil nu ved denne Lejlighed tillade mig at spørge den højtærede Minister om, hvorledes denne Sag er faldet ud. Jeg ved kun, at der er forstrevet ny Svin fra England med de Betryggelser, der nu habes, men det ærede Medlem fra Roskilde (Rosleff) omtalte disse Avlscentrer og mente, at man hellere skulde se Tiden an og se, hvorledes de vilde virke. Jeg ved nu ikke, om det er disse ny indførte Dyr, han kalder Avlscentrer, eller om der virkelig er oprettet Avlscentrer i Overensstemmelse med, hvad der blev bevilget paa Tillægsbevillingsloven i Fjor, nemlig af vort Lauds egen Svinebestand. Den dertil udkrævede Underjøgelse skulde være i 3 Maanedes. Jeg havde tænkt paa at stille et Ændringsforslag til Finanslovens 2den Behandling, det er ikke sket, men nu vil jeg, som andre før mig, bede Finansudvalget om at stille et Ændringsforslag denne Sum vedrørende til 3dje Behandling. Jeg havde tænkt paa, at det skulde hedde: „Til Svineavlens Fremme“, saa kunde det nærmere begrundes, hvorledes Pengene ønskedes brugte. Jeg tror, at Slakterierne eller Fællesbestyrelserne for samme have den bedste Kendskab til den Slags Ting. Jeg tror ikke, der er Mænd, der have tilstrækkelig Interesse og Indsigt i denne Sag til, at vi kunne saa Konsulenter paa dette Omraade. Jeg holder med dem, der holde igen saa længe som muligt med at ansætte ny Konsulenter. Jeg haaber, at Ministeren vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at vi saa vidt muligt saa Tillægsdyr indførte fra England. Ministeren lod ogsaa i Dag et Par Ord falde om denne Sag. Han besluttede efter Anmærkningerne, hvorledes Pengene skulde bruges, men til Slutning udtalte han, at til Kontrol og Betryggelse ved Svineudførelse fra England hertil kunde der ogsaa anvendes af denne Sum, omtrent saadanne vare Ordene. Og jeg vilde gerne henlede Finansudvalgets og den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke fremdeles maa blive ad den Vej, vi skulle gaa. Jeg tror, at vi, naar vi saa Pengene til en virkelig Betryggelse og Kontrol, ogsaa kunne undgaa at saa Smitte indført. Det er jo anerkendt, at Avlen af den gamle Høsteborace, som vi have haft i mange Aar, er en sikker Vej til at forbedre vor Svineavl, men ogsaa kun ved stadig at saa indført ny Tillægsdyr fra England. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Minister vil gøre sit til, at vi paa ny kunne opnaa at saa indført gode Avlsvin. Jeg vil altsaa slutte mig til de andre ærede